

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2014 r. – Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-95/14)

(2014/C 102/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2013/661/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej oraz wykreślenie jej nazwy z załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej oraz wykreślenie jej nazwy z załącznika do tego rozporządzenia oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3) oraz art. 1 decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) w zakresie, w jakim przewidują umieszczenie nazwy skarżącej w wykazie osób i podmiotów, do których stosują się rzeczony środki ograniczające

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego, na który opierają się zaskarżone przepisy, jako że są one pozbawione rzeczywistej podstawy faktycznej i dowodowej.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ – w odniesieniu do IOEC – uzasadnienie zaskarżonych przepisów nie tylko jest pozbawione podstaw, ale również jest nieprecyzyjne, niekonkretne i ogólne, co uniemożliwia skarżącej przygotowanie swojej obrony w odpowiedni sposób.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do skutecznej obrony sądowej w odniesieniu do uzasadnienia aktów, braku dowodów na podnoszone zarzuty oraz prawa do obrony i prawa własności, jako że obowiązek uzasadnienia i konieczność przedstawienia rzeczywistych dowodów nie były przestrzegane, co ma wpływ na inne prawa.
4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia władzy, jako że istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne poszlaki pozwalające twierdzić, że Rada, nadużywając poprzez obejście prawa swojej pozycji, miała przy przyjmowaniu sankcji inne cele niż te, na które się powołuje.
5. Zarzut piąty, dotyczący błędnej wykładni stosowanych norm prawnych, jako że została dokonana ich szeroka i błędna wykładnia, co jest nie do przyjęcia w przypadku przepisów nakładających sankcje.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim zostało ono ograniczone bez rzeczywistego uzasadnienia.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, jako że bez powodu naruszono pozycję konkurencyjną skarżącego przedsiębiorstwa.